

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רל"ח ע"ב

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רל"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְהָיָה קְשׁוּרָא כְּדָקָא יְאוּת, כְּדִין אֲתַבְרָךְ אִיהוּ בְּקַדְמִיתָא, מֵאַתֵּר דְּכָל בְּרַכָּאן נִפְקִין.
הָדָא הוּא דְכָתִיב וְהִנֵּה עָשׂוּ אוֹתָהּ וְגו', מִיד וַיִּבְרָךְ אוֹתָם מֹשֶׁה.

תרגום לעברית

וְעַל כֵּן, כָּל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל תְּפִלָּה (וְקִשּׁוּר) וְקוֹשֵׁר יְחִוּד, מְסַתְּכָלִים בּוֹ אִם הִיא תְּפִלָּה
וְקִשּׁוּר כְּרָאוּי. וְאִם אוֹתָהּ תְּפִלָּה וְאוֹתוֹ הַקִּשּׁוּר הֵם כְּרָאוּי, אֲזִי הוּא מִתְבָּרַךְ בְּרֵאשׁוֹנָה
מִהַמְּקוֹם שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב, וְהִנֵּה עָשׂוּ אוֹתָהּ וְגו'. מִיד - וַיִּבְרָךְ אוֹתָם
מֹשֶׁה.

טקסט הזוהר

וּבְגִין כֵּךְ, וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, דְּאִיהוּ מְאִירִי (בְּרֵאשִׁית נ"א ע"ב) דְּבֵיתָא,
לְאַחֲזָאָה בְּתַקוּנָא דְּבֵיתִיהּ, וְלִיה אֲצִטְרִיף לְמַחֲזִי תַקוּנָהּ וְרִזִּין דִּילָּהּ, דְּלֹא אֲתִיְהִיבו
לְאַחֲרָא, לְאַסְתְּכָלָא וּלְמַחֲזִי בָּהּ, בְּאִינוֹן סְתָרִין וּבְאִינוֹן רִזִּין דִּילָּהּ, בִּר מֹשֶׁה בְּלַחוּדוּי.

ומשום כך ויביאו את המשכן אל משה, שהוא בעל הבית, להראות בתקון של הבית שלו, ולו צריח להראות את תקוניה וסודותיה, שלא נתנו לאחר להתבונן ולראות אותה באותם סתרים ובאותם הסודות שלה, פרט למשה לבדו.

טקסט הזהיר

ועל דא ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו. וכד אייתיאו ליה למשה, כלא אייתיאו ליה בשייפין ידיעאן, כל חד וחד לתקנא, שייפא בשייפא, לאעלא דא בדא, וכד הוּוּ בעאן לתקנא דא בדא, ולאעלאה דא בדא, לא הוּוּ סליק בידיהון. כיון דאייתיאו ליה למשה, מיד כלא אסתליק בידיה, וכל שייפא ושייפא הוּוּ אסתליק ועאל בדוכתיה, הדא הוא דכתיב, ויקם משה את המשכן וכתיב הוקם המשכן, והא אוקימנא.

תרגום לעברית

ועל כן ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו. וכשהביאו אותו למשה, את הכל הביאו לו באיברים ידועים, לתקן את כל אחד ואחד, איבר באיבר, להכניס זה בזה. וכשהיו רוצים לתקן זה בזה ולהכניס זה בזה, לא היה עולה בידיהם. כיון שהביאו אותו למשה, מיד הכל עלה בידו, וכל איבר ואיבר היה עולה ונכנס למקומו. זהו שכתוב, ויקם משה את המשכן, וכתוב הוקם המשכן, והרי בארנו.

טקסט הזהיר

תא חזי, בההיא שעתא כד שארי משה לאקמא משכנא, ושארי לתקנא תקונא דשייפין, לאעלא דא בדא. כדיון, אתרפיו כל שייפין וכל תקונין דסטרא אחרא מסאבא, כד שרי לתקפא האי סטרא דאיהי קדישא, אתרפי סטרא אחרא מסאבא, אתקף דא

ואתרפי דא. והא אוקימנא, דכל זמנא דהיא בתקיפו, סטרא אחרא אתרפן כל שייפוי, דא מליא, ודא חרוב, ורזא דא ירושלם וצור חייבא, כד מליא דא, חרוב דא. ועל דא, כד אתקף דא אתרפי דא.

תרגום לעברית

בא וראה, באותה שעה כשהתחיל משה להקים את המשכן והתחיל לתקן את תקונם של האיברים להכניסם זה בזה, אז רפו כל האיברים וכל התקונים של הצד האחר הטמא. כשהתחיל להתחזק צד הקדשה הזה - מתרפה הצד האחר הטמא. זה מתחזק - וזה מתרפה. והרי בארנו, שכל זמן שהיא בחזק, מתרפים כל אברי הצד האחר. זה מתמלא וזה נחרב. וסוד זה - ירושלים וצור הרשעה, כשזו מלאה - זו חרבה. ועל כן, כשזה מתחזק - זה נרפה.

טקסט הזוהר

ובגין כה, ויקם משה את המשכן, לאתתקפא מרזא דלעילא, ולא יתקף מרזא דלתתא. ועל דא משה דהוה מרזא דגו' אספקלריא דנהרא, אצטריך איהו לאקמא משכנא, לאנהרא מניה, ולא מאחרא. (ועל דא) סיהרא אצטריך לאנהרא מן שמשא, ולא מאחרא. תא חזי, כנסת ישראל אצטריכת לאסתלקא לעילא, ולא תדבקא גו' שמשא. (צו כ'ו ע"א)

תרגום לעברית

ומשום כה, ויקם משה את המשכן, להתחזק מסוד של מעלה, ולא יתחזק מסוד שלמטה. ועל כן משה, שהיה מסוד של תוך האספקלריה המאירה, צריך הוא להקים את המשכן להאיר ממנו, ולא מאחר. (ועל זה) הלבנה צריכה להאיר מן השמש, ולא מאחר. בא וראה, כנסת ישראל צריכה להתעלות למעלה ולהתדבק בתוך השמש.

פֶּתַח וְאָמַר, (ויקרא ו) זאת תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתִיב, (תהלים לו) אָדָם וּבְהֶמָּה תוֹשִׁיעַ יי'. עוֹלָה סְלִיקוּ וּקְשִׁירוּ דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל לְעִילָא, וְדְבוּקָא דִּילָהּ בְּגוּ עֲלֵמָא דְאֵתִי, לְמַהוּי כְּלָא חַד. אֲקָרִי עוֹלָה קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים. וּבְגִין כֹּךְ אֲקָרִי עוֹלָה, דְּסִלְקָא וְאֵתְעֵטְרָא לְמַהוּי כְּלָא חַד. בְּקִשּׁוּרָא חֲדָא בְּחָדוּ.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (ויקרא ו) זאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִיא הָעֹלָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (תהלים לו) אָדָם וּבְהֶמָּה תוֹשִׁיעַ ה'. עוֹלָה עֲלִיָּה וְקֶשֶׁר שֶׁל כִּנְסַת לְמַעְלָה, וְדְבוּקָא שְׁלָה בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. נִקְרָאת עוֹלָה קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים, וּמַשּׁוּם כֹּךְ נִקְרָא עוֹלָה, שְׁעוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד בְּקֶשֶׁר אֶחָד בְּשִׁמְחָה.

טקסט הזוהר

וּבְגִין דְּסִלְקָא לְעִילָא לְעִילָא, כְּתִיב זאת תּוֹרַת הָעוֹלָה. רְזָא דְכֹר וְנוֹקְבָא כְּחֲדָא, תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. הָעוֹלָה: דְּסִלְקָא גוּ עֲלֵמָא דְאֵתִי, לְאֵתְקִשְׁרָא בְּגוּיָהּ, דְּאֲקָרִי קֹדֶשׁ הַקֳדָשִׁים וְדָאִי, וְעוֹלָה נְמִי קֹדֶשׁ הַקֳדָשִׁים הִיא.

תרגום לעברית

וּמַשּׁוּם שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, כְּתוּב זאת תּוֹרַת הָעֹלָה. סוּד שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה כְּאֶחָד, תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. הָעֹלָה, שְׁעוֹלָה לְתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא לְהִתְקַשֵּׁר בְּתוֹכוֹ, שְׁנִקְרָא וְדָאִי קֹדֶשׁ הַקֳדָשִׁים, וְגַם הָעוֹלָה הִיא קֹדֶשׁ הַקֳדָשִׁים.

טקסט הזוהר

וּבְגִין כֹּךְ, סְדוּרָא דְנִכְסוּ דִּילָהּ לְסִטְרָא צַפּוֹן, דְּאִיהוּ סִטְרָא שְׁמַאלָא. דִּהָאִי תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה לָא סִלְקָא בְּחִבּוּבָתָא, אֱלָא כִּד אֵתְעֵר סִטְרָא דְצַפּוֹן, דְּכְתִיב, (שיר השירים ב) שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרַאשִׁי וַיְמִינוּ תַּחֲבִנְנִי, וּכְדִין אִיהִי סִלְקָא בְּחִבּוּבָתָא, וְאֵתְעֵטְרָא בִּימִינָא,

וְאֶת־חֲבֶרֶת בְּאֻמְצָעֶיהָ, וְאֶת־נְהִיר כָּלָא, מִרְזָא דְקֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים, וְדָא מִגּוֹ רְזָא דְאָדָם, בְּרַעּוּ דְכֹהֲנָא, וּבִשְׂרֵתָא דְלִיּוּאִי, וּבְצִלּוֹתָא דִּישְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

ומשום כך הסדור של שחיטתה לצד צפון, שהוא צד שמאל, שהרי תורה שבָּעַל פה לא עולה בחיבות, אלא רק כשמתעורר צד הצפון, שכתוב (שיר ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבגני. ואז היא עולה בחיבות ומתעטרת בימין, ומתחברת באמצע, והכל מאיר מהסוד של קדש הקדשים, וזה מתוך סוד האדם, ברצון הבהן ובשירת הלויים ובתפלת ישראל.

טקסט הזוהר

וְהָא אוֹקִימָנָא, דְּעוֹלָה קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים, בְּרְזָא דְרוּחַ עֲלָאָה, בְּגִין דְּתִלַּת רוּחִין קִשְׁרִין כְּחָדָא, רוּחַ תַּתְּאָה, דְּאֶקְרִי (ויקרא ס' א' ע' א') רוּחַ הַקְדָּשׁ רוּחַ דְּלָגוֹ בְּאֻמְצָעֶיהָ דְּאֶקְרִי רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְכֵן אֶקְרִי רוּחַ תַּתְּאָה, אֲבָל הָאִי אֶקְרִי רוּחַ דְּנַפְיָק מִגּוֹ שׁוּפָר, כְּלוּל בְּאֵשׁא וּבְמִיָּא. רוּחַ עֲלָאָה, דְּאִיהוּ סְתִים בְּחֵשָׁאִי, דְּבִיָּה קִיָּמָן כָּל רוּחִין קִדִּישִׁין, וְכָל אֲנַפִּין נְהִירִין. וּבְגִין כֵּךְ, אֶהְדָּרַת עוֹלָה רוּחַ מִמֶּשׁ.

תרגום לעברית

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁעוֹלָה קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים בְּסוּד הָרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה, מִשּׁוּם שְׁשָׁלֵשׁ רוּחוֹת קִשּׁוּרוֹת כְּאַחַת. רוּחַ תַּתְּתוֹנָה שְׁנִקְרָאת רוּחַ הַקְדָּשׁ, רוּחַ שְׁלִפְנִים בְּאֻמְצָע שְׁנִקְרָאת רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְכֵן נִקְרָאת הָרוּחַ הַתַּתְּתוֹנָה. אֲבָל זֹו נִקְרָאת רוּחַ שְׁיּוּצָאָת מִתּוֹךְ הַשּׁוּפָר, כְּלוּלָה בְּאֵשׁ וּבְמִים. הָרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא נִסְתָּרַת בְּחֵשָׁאִי, שְׁכָּה עוֹמְדוֹת כָּל הָרוּחוֹת הַקְדוּשׁוֹת וְכָל הַפְּנִים מְאִירוֹת. וּמִשּׁוּם כֵּךְ חוֹזְרַת הָעוֹלָה לְרוּחַ מִמֶּשׁ.

וּלְבַתֵּר, מִרְזָא דְּבִהְמָה, מִסְתַּפְקִי וְאַתְּזָנוּ, לְאַתְקַשְׁרָא רוּחַ אַחֲרָא דְּאִיהוּ גּוּ מְסֻבּוּ,
מֵאִינוּן תְּרַבִּין וְשִׁמְנוּנִין כְּמָה דְּאַתְמַר. בְּגִין כֵּן, עוֹלָה קֳדָשׁ הַקְדָּשִׁים, שְׂאָר הַקְּרַבָּנִין
לְמַעַבְד שְׁלָמָא בְּעִלְמָא, כְּלָהוּ מִכְמָה סְטָרִין, וּמֵאֲרִי דִּינִין (נ' א' לאתעברא) לְאַתְעֲרָבָא
(נ' א' לאתעטרא) וּלְאַתְנַהֲרָא מְגוּ רְעוּתָא לְאַתְבְּסָמָא, אֲקָרוּן קְדָשִׁים קָלִים, בְּגִין דְּלֹא
מִתְעַטְרָא לְעִילָא

ואחר כך, מסוד הבהמה מקבלים ונוזנים, לקשר רוח אחרת שהיא תוף הטמאה,
מאותם חלבים ושמונים, כמו שנתבאר. משום כך עולה קדש הקדשים. שאר הקרבנות,
לעשות שלום בעולם, כלם מכמה צדדים, ובעלי הדינים (להתעבר) להתערב
(להתעטר) ולהיות נאורים מתוך רצון להתפשם נקראים קדשים קלים, משום שלא
מתעטרים למעלה למעלה בקדש הקדשים, ולכן הם קדשים קלים ושחיתתם בכל
מקום, כמו שאמרנו. אבל עולה, שהיא סוד של קדש הקדשים, אינה כשאר הקרבנות,
שכל מעשיה קדש.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.